

statssubventionerede Vinier fra Esbjerg. Jeg har altid udtalt mig mod denne overordentlige Statsunderstøttelse til disse dog til en vis Grad kunstige Vinier. At jeg skulde være omvendt faaledes, at jeg med Glæde gik med til en Esbjerg—Newcastle eller en Esbjerg—Hull Vinie, vilde dog være mærkeligt. Naturligvis har den ærede Ordfører ikke erindret, at jeg i Udvalget har protesteret mod ny Udgifter i denne Retning. Der har tidligere fra det forenede Dampskibsselskabs Side været anstillet Undersøgelser om, hvad en af disse Vinier vil koste. Resultatet heraf var, at der maatte ydes en Statsunderstøttelse af over 150,000 Kr., for at den overhovedet skulde kunne drives. Jeg tror, at man skal være meget forsigtig med at komme ind paa ny store Statssubventioner, men derimod overlade Forholdenes Udvikling noget mere til sig selv. Maa jeg ikke lige over for det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), som omtalte Skovfogedstederne og Byggeriet sige, at det er jo et Spørgsmaal, som har været debatteret i flere Aar; men det maa ikke regnes saa rundelig, som det ærede Medlem gjorde. Han tog et Eksempel med et Skovfogedsted, hvortil der var foreslaaet bevilget over 10,000 Kr., og saa ytrede han lidt efter, at saadan et Skovfogedsted, som koster 10, 11, 12, 13, 14, 15,000 Kr., bliver temmelig stort, 10,300 Kr. er netop det største Beløb, der er foreslaaet, det gaar ikke an at gaa opad, men man kan nok finde flere Steder, der ere ombyggede for mindre Beløb. Og Spørgsmaalet om Lønningen har ikke meget at sige, tværtimod, jo mindre Lønningen er, desto mere Jord er der, jo mindre Lønnen er, desto mere koster Skovfogedstedet. Naar der er et ret betydeligt Jordareal, og saa hele Boligen, inklusive Staldene og Udhusene, skal ombygges og gøres fuldstændig ny, kan det godt koste lidt over 10,000 Kr., uden at man derfor kan siges at gøre sig skyldig i nogen Flothed; det tror jeg man i Almindelighed vil indrømme.

Med Hensyn til Rakkellovne fremdrog det ærede Medlem det beshnderlige i, at man i vore Statslove benytter Rakkellovne saa meget; men det er, fordi Brændepriiserne have været for høje og det derfor er forbelaagtigere at brænde Kul. Skulde der fyres med Brænde, maatte man paahyde Opsætning af ny Rakkellovne, og at man ikke bestændig kan changere med sit Inventarium uden ny Beføstninger er klart.

S. Sprensen: Under Finanslovens første Behandling tillod jeg mig at udtale mig angaaende et Forhold ved Skibby Sønderstrand; men jeg henvendte mig ganske vist

den Gang til Indenrigsministeren i den Tro, at denne Sag nærmest var en Digesag og som saadan henhørte under Indenrigsministeriet, nu ser jeg i Endringsforslagslisten under § 18, Nr. 32, at Landbrugsministeren er fremkommen med et Forslag, som er tiltraadt af Udvalget, om at anstille nogle Forsøg med Sanddæmpere derovre, som skulde træde i Stedet for et Dige. Jeg har forstaaet det faaledes, at det er Meningen, at man her er inde paa noget nyt, hvor man ikke har nogen Forerfaring at støtte sig til; men at Ingeniørerne ere enige om, at naar man opstiller disse Sanddæmpere, skulde der af Naturen, om jeg saa maa sige, selv kunne danne sig et Dige, som saa kunde beskytte mod Havet. Jeg anerkender, at man i alt Fald har optaget Spørgsmaalet; men jeg maa ganske vist indrømme, at jeg ikke har nogen absolut Tro til, at dette er tilstrækkeligt. Derimod har det jo vist sig, at det Dige, der blev bygget i 1885, har holdt sig ganske godt og gjort den Nytte, det skulde, nemlig at beskytte det inden for liggende Engdrag mod Vesterhavet. Jeg tror, at en Fortsættelse af Diget, som jeg foreslog ved første Behandling, og hvorom jeg ogsaa ved, at der senere er indgaaet Andragende fra Beboerne, vilde være det bedste, men jeg gentager, jeg anerkender, at Spørgsmaalet er optaget fra den højtærede Landbrugsministers Side, og jeg vil tillade mig at anbefale denne lille Bevilling. Vi saa saa at se, om de Erfaringer, som resulterer deraf ville gaa i Retning af, at det kan slaa til, i modsat Fald haaber jeg, man senere hen vil være villig til at yde et større Bidrag, just ikke saa overordentlig stort endda, til en Fortsættelse af Diget.

Et Par ærede Medlemmer have været inde paa at omtale Redningsvæsenet paa Vestkysten. Det ærede Medlem for Njøsenshavns Amts 2den Valgkreds (Klaufen) omtalte et Tilfældeovre i min Valgkreds, hvor de lokale Blade havde skrevet, at Redningsvæsenet muligvis ikke havde gjort sin Pligt. Jeg ved ikke, om det var Udtrykkene, men jeg opfattede det ærede Medlem faaledes, at saadan havde der staaet i Bladene, og det er ogsaa meget rigtigt. Smidlertid var der i Bladene baade Angreb og Forsvar fremme for Redningsvæsenet. Det var ude ved Hornsrev, dette Tilfælde forekom, og det, som egentlig voldte, at det ikke lykkedes Redningsmandskabet — mod Sædvane for Resten paa dette Sted — at komme ud til Skibet, var, at det var gaaet ud fra et forkert Sted paa Kysten. Dette indrømmes faavel af selve Mandskabet som af Beboerne derovre, som jo ere den bedste Autoritet i saa Hen-